

Applying Expert Retrieval Model for Finding Expert Authors

Hashem Atapour

PhD in Information and Knowledge Science;
Assistant Professor; University of Tabriz;
Corresponding Author hashematapour@tabrizu.ac.ir

Fatima Fahimnia

PhD in Information and Knowledge Science; Associate Professor;
University of Tehran fahimnia@ut.ac.ir

Received: 30. Nov. 2016 Accepted: 22. Jul. 2017

Abstract: This research applied expertise retrieval model for finding expert authors, and used evaluation methods of information retrieval systems for measuring the performance of those models. Current research is an experimental one. Besides, a variety of methods including survey method has been used in the research process. Various models were developed for finding expert authors, all built on a known expertise retrieval model, called document-centered model. Voting models were used within these models, too. All models were implemented and evaluated on the test collection developed specially for this research. Results showed that citation-centered models outperformed authorship-centered models in term of expert author finding task. In addition, there was no significant difference among retrieval performance of voting models. Individuals name occur in academic papers in two ways: either as author of paper or cited in the paper. Measuring retrieval performance of ER model considering kind of occurrence is our contribution in this research.

Keywords: Evaluation, Citation, Information Retrieval, Expertise Retrieval, Authorship, Expert Finding, Voting Models, Test Collections, Models

Iranian Journal of
Information
Processing and
Management

Iranian Research Institute
for Information Science and Technology
(IranDoc)

ISSN 2251-8223

eISSN 2251-8231

Indexed by SCOPUS, ISC, & LISTA

Vol. 33 | No. 4 | pp. 1685-1714

Summer 2018

کاربست مدل بازیابی تخصص برای یافتن نویسنده‌گان خبره

هاشم عطاپور

دکتری علم اطلاعات و دانش‌شناسی؛ استادیار؛

دانشگاه تبریز؛

پدیدآور رابط hashematapour@tabrizu.ac.ir

فاطمه فهیم‌نیا

دکتری علم اطلاعات و دانش‌شناسی؛ دانشیار؛

دانشگاه تهران fahimnia@ut.ac.ir

دریافت: ۱۳۹۵/۰۹/۱۰ | پذیرش: ۱۳۹۶/۰۴/۳۱

مقاله برای اصلاح به مدت ۱۵ روز ترد پدیدآوران بوده است.

فصلنامه | علمی پژوهشی
پژوهشگاه علوم و فناوری اطلاعات ایران
(ایراندک)
شما (جایی) ۲۲۵۱-۸۲۲۳
شما (اکترونیکی) ۲۲۵۱-۸۲۳۱
نمایه در SCOPUS, ISC, LISTA
jipm.irandoc.ac.ir
دوره ۳۳ | شماره ۴ | ص ۱۶۸۵-۱۷۱۴
تابستان ۱۳۹۷

چکیده: این پژوهش مدل بازیابی تخصص را برای یافتن نویسنده‌گان خبره از میان مقالات دانشگاهی به کار گرفته، و از روش‌های معمول در ارزیابی نظام‌های بازیابی اطلاعات برای ارزیابی نتایج استفاده کرده است. هدف، بررسی عملکرد مدل بازیابی تخصص برای یافتن نویسنده‌گان خبره در شرایطی است که نوع رخداد نام افراد در مقالات مورد توجه قرار می‌گیرد. روش پژوهش تجربی است و در فرایند پژوهش از روش پیمایش نیز استفاده شده است. برای یافتن نویسنده‌گان خبره، مدل سند-محور بازیابی تخصص منبای کار قرار گرفت و در بطن آن از مدل‌های رأی‌دهی نیز استفاده شد. مدل‌ها بر روی مجموعه آزمونی که برای این پژوهش توسعه یافته بود، پیاده‌سازی شدند. یافته‌ها نشان داد که در امر یافتن نویسنده‌گان خبره با استفاده از مدل‌های خبره‌یابی، رویکردهای استنادمحور در مقایسه با رویکردهای پدیدآور محور عملکرد بهتری دارند. همچنین، عملکرد مدل‌های رأی‌دهی استفاده شده در این پژوهش تفاوت معناداری نداشتند. نام افراد در مقالات دانشگاهی در یکی از حالات پدیدآوری یا استنادی واقع می‌شود. نوآوری پژوهش حاضر آن است که عملکرد مدل بازیابی تخصص را با در نظر گرفتن نوع رخداد نام افراد بررسی کرده است.

کلیدواژه‌ها: ارزیابی، استناد، بازیابی اطلاعات، بازیابی تخصص، پدیدآوری، خبره‌یابی، رأی‌دهی، مجموعه آزمون‌ها، مدل‌ها

۱. مقدمه

با استقرار و توسعه حوزه مدیریت دانش در اوایل دهه ۱۹۹۰ میلادی، کانون توجه بر روی توسعه آن دسته از نظام‌های اطلاعاتی معطوف گردید که از جست‌وجوی تخصص پشتیبانی کنند؛ یعنی نظام‌هایی که افراد صاحب دانش در حوزه موضوعی خاص را شناسایی و معرفی (خبره‌یابی)^۱ یا حوزه‌های تخصصی هر فرد را سیاهه کنند (تشکیل پروفایل خبرگان)^۲. این تلاش‌ها منجر به ایجاد نظام‌هایی شد که به آن‌ها نظام‌های بازیابی تخصص^۳ گفته می‌شود. نظام‌های اولیه بازیابی تخصص معمولاً برای ورود داده‌های تخصص به خود خبرگان متکی بودند، به‌طوری که خبرگان داده‌های مربوط به مهارت و دانش خود را بر طبق کلیدواژه‌های از پیش تعریف شده وارد نظام می‌کردند. این امر زمانبر و مستلزم کار زیاد بود و پروفایل‌های ایجادشده خیلی زود تازگی خود را از دست داده و نیازمند روزآمدسازی مداوم بودند. همچنین، این امکان وجود داشت که کارکنان با آگاهی از استفاده احتمالی کارفرمایان از داده‌های واردشده، در توصیف تخصص خود (به‌دلیل ترس از دست دادن شغل) دچار افراط یا (به‌منظور جلوگیری از افزایش مسئولیت‌ها و ظایف خود) دچار تغییر شوند (Macdonald 2009). در نتیجه، حرکت به سمت فناوری‌های هوشمندی که فرایند ایجاد و روزآمدسازی پروفایل‌های خبرگان را به صورت خودکار درآورد، آغاز شد. در این میان، پژوهشگران بازیابی اطلاعات با ارائه مدل‌های گوناگون در توسعه متون پژوهشی نظام‌های بازیابی تخصص و همچنین، توسعه محصولات کاربردی این حوزه نقش بهسازی ایفا نمودند.

نظام بازیابی تخصص، چه در امر خبره‌یابی و چه در تشکیل پروفایل خبرگان، بر شناسایی ارتباط بین پرس‌وجو و فرد تأکید دارد. هر چقدر ارتباط ما بین پرس‌وجو و فرد قوی‌تر باشد، احتمال خبره‌بودن وی در حوزه موضوعی پرس‌وجو بیشتر است. قوت ارتباط بین پرس‌وجو و فرد بر اساس اسناد میانجی مشخص می‌شود. بدین ترتیب که هر چقدر فرد در اسناد مرتبط با پرس‌وجو حضور بیشتری داشته باشد، ارتباط فرد با پرس‌وجو قوی‌تر، و در نتیجه فرد در حوزه موضوعی پرس‌وجو خبره به شمار می‌رود.

برای به دست آوردن ارتباط مذکور، مدل‌های مختلفی توسعه یافته‌اند^۱. مدل سند-محور^۲ ارائه شده توسط Macdonald, Azzopardi & de Rijke (2009) و مدل رأی دهی^۳ (Balog, Azzopardi & de Rijke 2006) که در بطن مدل سند-محور به کار گرفته می‌شود، دو مورد از مهم‌ترین مدل‌های بازیابی تخصص هستند که در پژوهش حاضر نیز مورد استفاده قرار می‌گیرند.

مدل سند-محور بالوگ، آزوپاردی و دورایک: در این مدل که به آن مدل وابسته به پرس‌وجو (Petkova & Croft 2008) نیز می‌گویند، ابتدا با استفاده از یک مدل بازیابی اطلاعات، اسنادی که گمان می‌رود با پرس‌وجو مرتبط هستند، بازیابی می‌شوند. سپس، افراد مرتبط با اسناد بازیابی شده به عنوان خبرگان احتمالی حوزه موضوعی پرس‌وجو در نظر گرفته می‌شوند. امتیاز هر فرد در ارتباط با پرس‌وجو، از طریق جمع امتیاز اسناد مرتبط با وی یا جمع تعداد اسناد مرتبط با وی یا جمع معکوس رتبه اسناد مرتبط با وی به دست می‌آید (در تبیین مدل رأی دهی به چگونگی تجمیع امتیاز اسناد مرتبط با هر فرد بیشتر پرداخته می‌شود). نمایش ریاضی مدل سند-محور به صورت زیر است:

$$P(q|e) = \sum_{d \in D} P(q|d) \cdot P(d|e)$$

که در آن $P(q|e)$ احتمال خبرگی فرد در حوزه موضوعی q ، $P(q|d)$ احتمال ارتباط بین سند d با پرس‌وجوی q ، و $P(d|e)$ احتمال ارتباط بین سند d و فرد e است. برای محاسبه $P(q|d)$ می‌توان از مدل‌های مختلف بازیابی که قابلیت وزن دهی به نتایج و رتبه‌بندی آن‌ها را داشته باشند، استفاده کرد. $P(d|e)$ احتمال ارتباط بین سند d و فرد e است. در صورت عدم حضور نام فرد در سند، مقدار آن صفر، و در غیر این صورت مقدار آن غیر صفر بوده و بسته به راهبردهای اتخاذ شده می‌تواند مقادیر مختلفی را به خود اختصاص دهد. در برخی آثار نظری (Macdonald & Ounis 2008) قوت ارتباط اسناد با کاندیداها کمی‌سازی نمی‌شود. در نتیجه، در صورت حضور نام فرد در سند، $P(d|e)$ برابر با یک، و در غیر این صورت برابر با صفر در نظر گرفته می‌شود. اما در برخی آثار دیگر مانند Fang & Zhai (2007) و (2008)، قوت ارتباط اسناد با کاندیداها متناسب با فراوانی رخداد نام فرد در اسناد است. رویکرد اول را مجموعه-محور^۴، و رویکرد دوم را فراوانی-محور^۵ می‌گویند.

۱. برای آگاهی از سایر مدل‌های بازیابی تخصص به Balog et al. (2012) مراجعه کنید.

2. document-centered model

3. voting model

4. set-based

5. frequency-based

مدل رأی دهی: همان طور که گفته شد، در مدل سند-محور، نظام ابتدا با به کار گیری یک مدل بازیابی، استنادی را که گمان می کند با پرس و جو مرتبط هستند بازیابی می کند ($P(q|d)$). اگر سند d که در میان استناد بازیابی شده قرار دارد، با فرد e در ارتباط باشد، $P(d|e)$ غیر صفر است و اگر در ارتباط نباشد، عدد صفر به آن تعلق می یابد. در مدل رأی دهی نیز هر یک از استناد بازیابی شده که نام فرد در آن ذکر شده باشد، به عنوان رأیی برای آن فرد محسوب می شود. به عبارتی دیگر، در صورت رخداد نام فرد e در سند d برابر با یک در نظر گرفته می شود و در غیر این صورت، برابر با صفر شده و آن سند رأیی برای آن کاندیدا محسوب نمی شود. بنابراین، مدل رأی دهی کاملاً بر مبنای مدل سند-محور و منطبق با آن است. نوآوری مدل رأی دهی، در ارائه شیوه‌های گوناگون تلفیق آرائی است که استناد به افراد اعطای کرده‌اند: ممکن است امتیاز سند بر طبق مدل بازیابی به فرد داده شود، یا رتبه سند به فرد داده شود، یا به طور ساده هر سند یک امتیاز محسوب شود. «مک دونالد و اونیس» و «مک دونالد» با اتکا به فنون هم‌جوشی داده‌ها دوازده روش رأی دهی ارائه کرده‌اند که سه مورد از مهم‌ترین آن‌ها که در این پژوهش استفاده می‌شوند، عبارت‌اند از:

- روش معکوس رتبه^۱: در این روش، رتبه آن دسته از اسناد بازیابی شده که حاوی نام کاندیدا هستند، معکوس شده و سپس، با هم جمع می‌شوند تا رتبه نهایی کاندیدا مشخص شود.
 - روش جمع امتیاز اسناد^۲: در این روش، امتیاز هر یک از اسناد بازیابی شده که حاوی نام کاندیدا هستند، با هم جمع شده و امتیاز نهایی فرد را تشکیل می‌دهند.
 - روش جمع امتیاز نمایی اسناد^۳: در این روش، امتیاز هر یک از اسناد بازیابی شده که حاوی نام کاندیدا هستند، در تابع نمایی قرار می‌گیرد و سپس، اعداد به دست آمده با هم جمع می‌شوند تا امتیاز نهایی فرد را تشکیل دهنند (Macdonald 2009; MacdonaldB (Zar& Ounis 2006).

مدل‌های توسعه‌یافته برای بازیابی تخصص در سازمان‌ها، محدود به سازمان‌ها نمانده و در محیط‌های دیگر نیز مورد استفاده قرار گرفته‌اند. یافتن استادان راهنمای و مشاور در محض‌های داشتگاهمی (Alarfaj et al. 2012)، یافتن نویسنده‌گان خبره در حوزه‌های موضوعی،

1. data fusion techniques

2 RR: Reciprocal Rank

3 CombSum

4 expCombSum

خاص (Bogers, Kox & van den Bosch 2008; Efron 2009)، یافتن و بلاگ‌نویس‌های خبره در حوزه‌های موضوعی خاص (Balog, de Rijke, and Weerkamp 2008; Macdonald & Ounis 2008)، یافتن داوران خبره برای سپردن داوری مقالات رسیده به کنفرانس‌ها و نشریات علمی (Mimno & McCallum 2007) نمونه‌هایی از به کار گیری مدل‌های بازیابی تخصص در محیط‌های دیگر هستند. از میان حوزه‌های مذکور، مقاله حاضر به امر یافتن نویسنده‌گان خبره می‌پردازد.

۲. بیان مسئله

مدل بازیابی تخصص برای یافتن خبرگان، معمولاً همه استناد مرتبط با فرد را به عنوان شاخص تخصص وی در نظر می‌گیرد. به کار گیری مدل مذکور و محدود کردن شواهد تخصص به مقالات علمی منجر به بازیابی و رتبه‌بندی افرادی می‌شود که با توجه به رویکرد اتخاذ شده در این مقاله، نویسنده خبره نامیده می‌شوند. در این پژوهش، مداخله‌های مختلفی بر روی مدل بازیابی تخصص انجام می‌شود تا مشخص شود مدل مذکور در کدام حالت، عملکرد بهتری برای بازیابی نویسنده‌گان خبره بر جای می‌گذارد. در سویی دیگر، در متون علم‌سنجی برای شناسایی نویسنده‌گان اثرگذار و مؤلف در روش‌های مختلفی استفاده می‌شود. این روش‌ها به شاخص‌های مانند شاخص تأییف، استناد، تأییف و استناد (Hirsch 2005) برای رتبه‌بندی نویسنده‌گان منجر شده است. ضعف‌ها و خلاصه‌ایی در رتبه‌بندی صورت گرفته توسط شاخص‌های مذکور وجود دارد؛ از جمله:

- ◊ فرد ممکن است به واسطه تأییف تعداد زیادی استناد حاشیه‌ای و نه چندان مربوط^۱، رتبه بالایی را در رتبه‌بندی به دست آورد (شاخص تأییف).
- ◊ فرد ممکن است به دلیل دریافت استناد از استناد نه چندان با نفوذ^۲ رتبه بالایی را در رتبه‌بندی به دست آورد (شاخص استناد).
- ◊ در شاخص «هرش» ممکن است بخش قابل توجهی از استنادهای دریافتی نویسنده

۱. منظور استنادی هستند که از دیدگاه بازیابی اطلاعات با موضوع پرس‌وجو مرتبط نبوده و یا ربط زیادی ندارند.

۲. منظور از استناد با نفوذ استنادی هستند که در شبکه استنادی، جزو مدارک پراستناد هستند.

لحاظ نشوند.

- ◇ رتبه‌بندی‌های صورت گرفته توسط شاخص‌های فوق مورد ارزیابی روش‌مند قرار نگرفته است. به عبارتی دیگر، مشخص نیست کدام‌یک از رتبه‌بندی‌های پیش گفته (رتبه‌بندی بر اساس تأییف یا استناد یا ترکیب آن‌ها)، افراد را از نظر خبرگی در موضوعی خاص به طرز بهتری رتبه‌بندی می‌کند.
- ◇ معمولاً نویسنده‌گان در موضوعات کلی و چندگانه رتبه‌بندی می‌شوند و رتبه‌بندی‌ها در سطح موضوعات خاص‌تر و منفرد صورت نمی‌گیرد.

مدل بازیابی تخصص این قابلیت را دارد که تمامی اسناد مرتبط با فرد و نیز وزن بازیابی اسناد را در امر رتبه‌بندی افراد لحاظ کند. همچنین، نتایج این مدل در چارچوب ارزیابی نظام‌های بازیابی اطلاعات قابل ارزیابی است. علاوه بر این، مدل مذکور می‌تواند در حوزه‌های موضوعی خاص، افراد خبره را شناسایی و رتبه‌بندی نماید. بنابراین، مدل بازیابی تخصص بخش عمده‌ای از ضعف‌ها و خلاصه‌ای پیش گفته را پوشش داده، و از این رو، در پژوهش حاضر برای یافتن نویسنده‌گان خبره مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۳. سوالات پژوهش

۱. عملکرد مدل بازیابی تخصص در شرایطی که هر نوع رخداد نام فرد در سند به عنوان شاهد تخصص وی در نظر گرفته می‌شود، چگونه است؟
۲. در نظر گرفتن اسناد تأییف‌شده توسط فرد به عنوان شاهد تخصص وی، چه تأثیری بر عملکرد مدل بازیابی تخصص می‌گذارد؟
۳. در نظر گرفتن اسناد استناد‌کننده به فرد به عنوان شاهد تخصص وی، چه تأثیری بر عملکرد مدل بازیابی تخصص می‌گذارد؟
۴. کدام‌یک از مدل‌های رأی‌دهی از جمله معکوس رتبه اسناد، جمع امتیاز اسناد و جمع امتیاز نمایی اسناد در یافتن نویسنده‌گان خبره عملکرد بهتری دارد؟

۱. برای مثال، شاخص «هرش» نویسنده‌ای با ۶ مقاله که به ترتیب ۱، ۱۰۰، ۶، ۴، ۵، ۳، و ۳ استناد دریافت کرده‌اند، برابر ۴ است. همان‌طور که ملاحظه می‌شود، اثری که ۱۰۰ استناد دریافت کرده، تأثیر چندانی در شاخص «هرش» ندارد.

۴. پیشینه پژوهش

۴-۱. در ایران

جست‌وجو در پایگاه‌های اطلاعاتی داخل کشور آشکار کرد که تاکنون در ایران در ارتباط با امر یافتن خبرگان به جز پژوهشی که توسط «پرنور و رضایی‌نور» (۱۳۹۴) انجام شده، پژوهش مدونی صورت نگرفته است. از سوی دیگر، در ایران پژوهش‌هایی تحت لوای علم‌سنگی و کتابسنجی صورت می‌گیرد که نقطه اشتراک پژوهش حاضر با پژوهش‌های علم‌سنگی و کتابسنجی در به کارگیری مؤلفه‌هایی نظری پدیدآوری و استناد است. پژوهش‌های علم‌سنگی و کتابسنجی ایران را که یکی از کانون‌های تمرکز آن‌ها نویسنده‌گان است، می‌توان در سه دسته قرار داد. دسته‌اول، مطالعاتی هستند که به تحلیل استنادی نشریات یا مدارک حوزه موضوعی معینی می‌پردازند و یکی از نتایج چنین پژوهش‌هایی شناسایی نویسنده‌گان پراستناد در مجموعه نشریات یا مدارک خاص است. پژوهش‌های «محمدی و متقی دادگر» (۱۳۸۶)، «کریمی و سلیمانی» (۱۳۸۷)، « محمودی و اخوتی» (۱۳۸۷)، «ریاحی‌نیا و نوایی‌نژاد» (۱۳۹۰)، «محمدی استانی و اصغرپور مهربانی» (۱۳۹۰)، و «احمدی، سلیمی و فتحی» (۱۳۹۲) از جمله این پژوهش‌ها هستند. دسته دوم، پژوهش‌هایی هستند که تحت عنوان بررسی‌های علم‌سنگی و تولیدات علمی یک حوزه موضوعی، یک حوزه جغرافیایی، یک دانشگاه یا سازمان یا مرکز پژوهشی یا حتی یک گروه آموزشی و نظایر آن انجام می‌شوند. شناسایی و معرفی نویسنده‌گان پرکار و گاهی نویسنده‌گان پراستناد یکی از نتایجی است که در این نوع پژوهش‌ها، در کنار سایر نتایج ارائه می‌شود. پژوهش‌های «پشوتنی‌زاده و عصاره» (۱۳۸۸)، «دانش، سهیلی و مصری‌نژاد» (۱۳۸۸)، «عبد‌الخدا، محمدی و بیگدلی» (۱۳۸۸)، «تقی‌زاده و وزیری» (۱۳۸۹)، «عصاره، نوروزی چاکلی و کشوری» (۱۳۸۹)، «دوست‌محمدی، خاصه و محمودی» (۱۳۹۰)، «فتحی، دانش و سهیلی» (۱۳۹۰)، «حمدی‌پور و کوکبی» (۱۳۹۱)، و «یوسفی، گیلوری و شهمیرزادی» (۱۳۹۱) از جمله این پژوهش‌ها هستند. دسته سوم، مطالعاتی هستند که اخیراً در ایران رواج زیادی پیدا کرده و آن کاربرد روش‌های تحلیل شبکه‌های اجتماعی در پژوهش‌های علم‌سنگی و کتابسنجی است. در این پژوهش‌ها برای بررسی عملکرد هر یک از نویسنده‌گان در شبکه‌های استنادی، هم تأثیفی و هم استنادی از شاخص‌های خرد تحلیل شبکه‌های اجتماعی استفاده می‌شود. پژوهش‌های «حریری و نیکزاد» (۱۳۹۰)، «حسن‌زاده،

خدادوست و زندیان» (۱۳۹۱)، «عصاره» و همکاران (۱۳۹۱)، «عرفان‌منش و بصیریان جهرمی» (۱۳۹۲)، و «عصاره، صراطی شیرازی و خادمی» (۱۳۹۳) از جمله پژوهش‌هایی هستند که در آن‌ها از شاخص‌های خرد تحلیل شبکه‌های اجتماعی برای شناسایی نویسنده‌گان تأثیرگذار در شبکه هم تأییفی نویسنده‌گان استفاده شده است.

«پرنور و رضایی‌نور» در پژوهشی به ارائه مدل جدیدی برای یافتن خبرگان پرداختند. پژوهشگران با این فرض که رتبه‌بندی خبرگان با استفاده از روش‌های ترکیبی بهتر از رتبه‌بندی خبرگان تنها بر اساس یکی از روش‌های محتوامحور یا شبکه‌محور است، به مقایسه نتایج روش ترکیبی با روش محتوامحور پرداختند. روش ترکیبی یا همان مدل پیشنهادی پژوهشگران شامل ترکیب مدل فضای برداری با ماتریس همبستگی کلمات و الگوریتم پیچ‌رنک، و مدل محتوامحور صرفًا شامل مدل فضای برداری بود. نتایج پژوهش نشان داد که عملکرد مدل ترکیبی بهتر از مدل محتوامحور صرف است (۱۳۹۴).

۴-۲. در خارج از ایران

در خارج از ایران پژوهش‌های متعددی در حوزه بازیابی تخصص صورت گرفته است. در این قسمت به تعداد محدودی از آن‌ها که ارتباط نزدیکی با این پژوهش دارند، اشاره می‌شود.

«بالوگ» در پایان نامه دکتری خود بر روی الگوریتم هسته برای خبرهایی و تشکیل پروفایل خبرگان تمرکز می‌کند. وی در بخشی از پژوهش خود، تأثیر ساختار داخلی سند بر عملکرد خبرهایی را مورد توجه قرار داده و برای این منظور، یک نوع خاص سند، یعنی ایمیل‌ها را مورد بررسی قرار می‌دهد. بدین ترتیب که برای استخراج ارتباطات اسناد و افراد، ساختار داخلی سند نیز در نظر گرفته می‌شود. زمانی که ساختار سند مدنظر نیست، هرگونه رخداد نام فرد در هر جایی از سند به عنوان شاخص ارتباط فرد و سند در نظر گرفته می‌شود که روش پایه را تشکیل می‌دهد. زمانی که ساختار سند مدنظر است، رخداد نام فرد در بخش‌های مختلف، اهمیت آن یکسان در نظر گرفته نمی‌شود؛ یعنی بین رخداد نام فرد در فیلهای فرستنده، دریافت‌کننده اصلی، دریافت‌کننده نسخه‌ای از نامه اصلی، و محتوا تفاوت قائل می‌شوند. نتایج نشان داد که تشکیل ارتباطات اسناد و افراد بر پایه فیلهای سه‌گانه مذکور، عملکرد مدل خبرهایی را نسبت به حالت پایه بهبود می‌بخشد (Balog 2008).

«مکدونالد» در پایان نامه دکتری خود ادعا می‌کند که امر جست‌وجوی خبرگان در محیط سازمانی را می‌توان با استفاده از پارادایم رأی‌دهی به‌شکلی موقفيت‌آمیز و کارا مدل‌سازی نمود. وی با استفاده از فنون همچو شی داده‌ها، دوازده روش رأی‌دهی را برای تلفیق آراء ارائه داده و آن‌ها را به‌طور کامل در سه مجموعه استاندارد مورد ارزیابی قرار داد. نتایج نشان داد که دو روش جمع امتیازات اسناد و حاصل ضرب جمع امتیازات اسناد در تعداد حامل‌ها، بهترین عملکرد را در مقایسه با سایر روش‌ها داشتند. همچنین، ویرایش‌های آن‌ها در قالب تابع نمایی، عملکرد بازیابی را بیشتر بهبود می‌بخشند. روش معکوس رتبه، در سطح 10@P از عملکرد بهتری برخوردار بود که نشان می‌دهد استاناد رتبه بالا در شناخته‌شدن فرد به عنوان خبره مشارکت بیشتری دارند (Macdonald 2009).

«افرون» در پژوهشی به امر یافتن نویسنده‌گان خبره در مخازن سازمانی دانشگاهی پرداخت. در راستای پژوهش مذکور، وی دو مجموعه آزمون از اسناد موجود در مخازن سازمانی دانشگاه‌های «ایلینویز» و « مؤسسه تکنولوژی ماساچوست» (MIT) تدارک دیده و بر روی آن‌ها به مقایسه روش‌های سند-محور و کاندیدا-محور خبره‌یابی پرداخت. نتایج پژوهش وی نشان داد که روش کاندیدا-محور در مقایسه با روش سند-محور از عملکرد بهتری برخوردار است. این، در حالی است که در غالب پژوهش‌های قبلی عملکرد روش سند-محور بهتر از روش کاندیدا-محور گزارش شده است. از دیگر نتایج پژوهش وی، نبود تفاوت مدل‌های بازیابی اطلاعات مختلف در یافتن نویسنده‌گان خبره با استفاده از روش کاندیدا-محور است؛ در حالی که پژوهش‌های قبلی حاکی از برتری روش مدل زبانی بود و حتی مدل‌های ارائه شده توسط Balog, Azzopardi & de Rijke (2006) بر مبنای روش مدل زبانی پایه‌گذاری شده است. «افرون» بیان می‌کند که تفاوت‌ها به این دلیل است که پیکره آزمون، پرس‌وجوهه، و قضایت ربط استفاده شده در پژوهش وی با پژوهش‌های بازیابی استاندارد متفاوت است (Efron 2009).

«آلارفاج» و همکاران در پژوهشی به امر یافتن استاناد راهنمای خبره در محیط دانشگاهی پرداختند. آن‌ها دو رویکرد را در پژوهش خود به کار گرفتند: رویکرد مبتنی بر پایگاه داده¹ و رویکرد مبتنی بر داده². رویکرد مبتنی بر پایگاه داده از مجموعه ثابتی از خبرگان نامدار بهره می‌گیرد؛ در حالی که رویکرد مبتنی بر داده بر تشخیص خودکار موجودیت‌های

اسمی^۱ استوار است. این پژوهشگران، هر دو رویکرد فوق را مورد آزمون قرار دادند. مدل اول که از آن به عنوان مدل پایه یاد شده است، صرفاً از فراوانی رخداد نام افراد در ۲۰ سنت اول بازیابی شده برای رتبه‌بندی آن‌ها استفاده می‌کند. در مدل دوم، علاوه بر فراوانی رخداد نام افراد، نزدیکی یا دوری محل رخداد نام خبره بالقوه در سند از محل رخداد کامل عبارت پرس‌وجو نیز مورد توجه قرار گرفته و امتیاز آن به امتیازات مدل پایه اضافه می‌شود. نتایج پژوهش نشان داد که رویکردهای مبتنی بر پایگاه داده عملکرد بهتری از رویکردهای مبتنی بر داده دارند. همچنین، در نظر گرفتن نزدیکی بین پرس‌وجو و نام خبره به بهبود عملکرد مدل پایه می‌انجامد (Alarfaj et al. 2012).

«نشاطی، هاشمی و بیگی» به امر یافتن نویسنده‌گان خبره در شبکه‌های کتابشناختی پرداختند. آن‌ها روش‌های قبلی خبره‌یابی را که امتیاز یکسانی برای همه نویسنده‌گان مرتبط با یک سند تخصیص می‌دهند، ناکافی دانسته و معتقدند که نویسنده‌گان بانفوذ در حوزه موضوعی مقاله باید امتیاز بیشتری دریافت کنند. بدین منظور، آنان سه گروه از مشخصه‌ها شامل مشخصه‌های ساختاری (مانند تعداد هم تألفی)، زمانی (مانند سال‌های فعالیت در حوزه موضوعی)، و فعالیت‌محور (مانند تعداد استناد) را که به نظر آن‌ها از قابلیت تمیز نویسنده‌گان بانفوذ برخوردار هستند- شناسایی کردند. سپس، برای محاسبه نفوذ نویسنده‌گان، با اتکا به مشخصه‌های مذکور دو الگوریتم یادگیری را توسعه داده و در بطن مدل خبره‌یابی مورد استفاده قرار دادند. نتایج پژوهش نشان داد که استفاده از شاخص نفوذ نویسنده‌گان در محل ارتباط استناد و اشخاص عملکرد مدل‌های پایه خبره‌یابی را به‌طوری معنادار بهبود می‌بخشد (Neshati, Hashemi & Beigy 2014).

۴-۳. جمع‌بندی پیشینه‌های پژوهش

مروور پژوهش‌های انجام‌شده در داخل نشان می‌دهد که عمدتاً در مطالعات علم سنجی به مقوله «نویسنده‌گان» پرداخته شده است. این پژوهش‌ها عموماً به شناسایی نویسنده‌گان پر کار، پراستناد، و یا بانفوذ در شبکه‌های اطلاعاتی در حوزه‌های موضوعی کلی پرداخته‌اند. نکته‌ای که پژوهش حاضر را از مطالعات پیش گفته تمایز می‌کند، استفاده از رویکردهای باز بازی، تخصص، سایی یافتن، نویسنده‌گان است؛ بدین‌ترتیب

1 automatic named-entity recognition

که با استفاده از مدل‌های بازیابی تخصص، نویسنده‌گان در پاسخ به پرس‌وجوهای نسبتاً خاص بازیابی می‌شوند، قضایت ربط در مورد آن‌ها صورت می‌گیرد و عملکرد مدل با استفاده از سنجه‌های ارزیابی نظام‌های بازیابی اطلاعات اندازه‌گیری می‌شود.

مرور پژوهش‌های خارجی هم نشان می‌دهد که مدل‌های بازیابی تخصص برای یافتن خبرگان و تخصص‌ها در سازمان‌ها توسعه یافته و سپس، در بسترهای مختلفی به کار گرفته شده است. یافتن نویسنده‌گان خبره با اتکا به انتشارات دانشگاهی یکی از فیلدهای مورد توجه در حوزه بازیابی تخصص است که در پیشینه‌های پژوهش به تعدادی از آن‌ها اشاره شد. نکته‌ای که این پژوهش را از پژوهش‌های مذکور متمایز می‌سازد، تأکید آن بر ساختار مقالات دانشگاهی است؛ به قسمی که در به کار گیری مدل‌های خبره‌یابی، بین نوع و فراوانی رخداد نام افراد در مقالات تفاوت قائل می‌شود.

۵. روش پژوهش

این پژوهش از نوع تجربی بوده و در فرایند پژوهش از روش پیمایشی استفاده شده است. در پژوهش حاضر از مدل سند-محور بازیابی تخصص استفاده شده است که مشتمل بر دو مرحله بازیابی استناد و انتساب استناد به افراد است. از این رو، برای پیاده‌سازی ایده‌های پژوهش و پاسخگویی به سوالات، مجموعه آزمون جدیدی تشکیل شد. مجموعه آزمون مشتمل بر مجموعه عظیمی از استناد بوده و دارای سه مؤلفه اساسی است: مجموعه استناد، مجموعه‌ای از عناصر موضوعی (پرس‌وجوهای)، و مجموعه‌ای از قضایت‌های ربط (Sanderson 2010). مجموعه مقالات انگلیسی علم اطلاعات و دانش‌شناسی که از سال ۱۹۸۹ تا ۲۰۱۴ در پایگاه «وب‌آوساینس»^۱ در ذیل مقوله علم اطلاعات و کتابداری نمایه شده‌اند، بخش استناد مجموعه آزمون را تشکیل می‌دهند. دلیل انتخاب مقالات این حوزه به عنوان مجموعه مدارک آزمون، آشنایی پژوهشگران با مفاهیم آن حوزه است که می‌تواند در بررسی اعتبار قضایت‌ها و تحلیل نتایج نهایی کمک کننده باشد. این مجموعه همچنین، شامل ۵۵ پرس‌وجوست که توسط دانشجویان و فارغ‌التحصیلان دکتری علم اطلاعات و دانش‌شناسی ایران ساخته شدند. این پرس‌وجوها در بستر نرم‌افزار منبع باز «تریئر»^۲ به استناد مجموعه آزمون ارائه، و ۶ مدل مختلف بازیابی اطلاعات شامل مدل فضای برداری با نظام وزن‌دهی TF-IDF، مدل احتمالاتی Okapi BM25، مدل سازی زبانی^۳

با دو نوع هموارسازی^۱ (دیریکله^۲ و هیمستر^۳) و مدل‌های برگرفته از چارچوب واگرا با تصادف^۴ (DFR) شامل PL2 و DLH13 برای بازیابی استناد به کارگرفته شد.^۵ صد نتیجه اول بازیابی شده توسط هر مدل برای هر پرس‌وجو، توسط سازنده آن مورد قضاوت ربط قرار گرفت. سپس، عملکرد این شش مدل بازیابی با هم مقایسه، و با توجه به عملکرد آن‌ها، نتایج یکی از مدل‌های بازیابی برای مرحله بعد انتخاب گردید.

بعد از مرحله بازيابي اسناد، نوبت به انتساب اسناد به افراد می‌رسد. برای استخراج و تشکيل پروفایل نام‌ها، از نرم‌افزار «بیباکسل» استفاده شد. اسماء استخراج شده برای هر پرس‌وجو که در واقع، کاندیداهای خبرگی آن پرس‌وجو به شمار می‌روند، پردازش شد، اشكال مختلف نام‌های نويستندگان به يك شكل درآمدند، و نويستندگان تالگانی حذف گردیدند. با درنظر گرفتن نوع و فراوانی رخداد نام افراد، ۱۰ رتبه‌بندی مختلف از اسماء فوق ايجاد شد.^۷ د نتیجه اول هر روش انتخاب و با نتایج سایر روش‌ها ادغام شد تا انبوه نويستندگان برای هر پرس‌وجو تشکيل شود. برای قضاوت ربط در مورد نويستندگان بازيابي شده، از دو نفر که توسط طراحان پرس‌وجو معرفی شده بودند، استفاده شد. همچنين، يك نفر که دارای سابقه پژوهشى در حوزه پرس‌وجو بود، توسط پژوهشگران به دو نفر فوق اضافه شد. پس از قضاوت ربط، عملکرد روش‌ها مورد مقایسه قرار گرفت تا دوش، سا دوش‌های، به ترتیب شناسایی شوند.

برای سنجش پایایی قضاوت ربط اسناد از روش آزمون‌های همتا (گنجاندن موارد تکراری)، و برای پایایی قضاوت ربط در مورد نویسنده‌گان خبره از روش آزمون‌های موازی (قضاوت همزمان چندنفر) استفاده شد. میزان همبستگی به دست آمده در قضاوت ربط اسناد و قضاوت ربط نویسنده‌گان خبره به ترتیب برابر با ۰/۹۶ و ۰/۸۹ شد. بر این اساس، پایایی هر دو مورد تأیید شد.

۱. smoothing
۲. Bayesian smoothing using Dirichlet priors
۳. Hiemstra Divergence From Randomness (DFR) ترجمه است.
۴. علاوه‌نдан برای کسب اطلاعات کامل در مورد مدل‌های بازیابی اطلاعات می‌توانند به بیزا-سیتس و ربرو-نتو (۱۹۹۹)، گراسمن و فریدر (۲۰۰۲)، Manning, Raghavan & Amati & van Rijsbergen (۲۰۰۲) و Manning, Schütze (۲۰۰۹) مراجعه کنند. اطلاعات کامل کتابشناختی این آثار در فهرست منابع آمده است.
۵. نرم‌افزار بیباکسل (BibExcel) توسط یکی از پژوهشگران مشهور حوزه علم سنجی با نام Olle Persson تهیه شده و از آدرس <http://www.umu.se/inforsk/Bibexcel> به صورت رایگان قابل دسترس است.
۶. برای انجام رتبه‌بندی‌ها، از برنامه‌نویسی رایانه‌ای استفاده شد.
۷. برای ترجمه این متن از مقاله ایشان استفاده شد.

برای ارزیابی عملکرد مدل‌های بازیابی اطلاعات و همچنین، عملکرد مدل بازیابی تخصص در امر یافتن نویسنده‌گان خبره، از سنجه‌های ارزیابی عملکرد بازیابی اطلاعات استفاده شد که در ارزیابی‌های رسمی «ترک»^۱ نیز از آن‌ها استفاده می‌شود. این سنجه‌ها عبارت‌اند از دقت در سطح پنج نتیجهٔ اول، میانگین متوسط دقت، و میانگین معکوس رتبه.

دقت در سطح ۵ نتیجهٔ اول (P@5): دقت عبارت است از نسبت اسناد مربوط بازیابی شده به کل اسناد بازیابی شده برای یک پرس‌وجو (بیزا-ییتس و ریبرو-نتو ۱۹۹۹). به‌طور معمول، دقت در بین ۰ (۰، ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۳۰، و ۱۰۰) سند اول بازیابی شده محاسبه می‌شود. در پژوهش حاضر، دقت در سطح ۵ نتیجهٔ اول (n=5) مذکور قرار می‌گیرد.

میانگین متوسط دقت^۲ (MAP): عبارت است از مجموع امتیازات متوسط دقت ($AveP(q)$) برای هر پرس‌وجو تقسیم بر تعداد کل پرس‌وجوها. متوسط دقت با استفاده از فرمول زیر محاسبه می‌شود (Turpin & Scholer 2006).

$$AveP(q) = \frac{\sum_{k=1}^n (P(k) \times rel(k))}{\text{تعداد اسناد مرتبط}}$$

در معادلهٔ فوق $P(k)$ برابر با دقت در سطح بازیابی k است. $rel(k)$ تابع شاخصی است که مقدار یک یا صفر به خود می‌گیرد. اگر آیتمی که در رتبه k قرار دارد، مرتبط باشد، $rel(k)$ برابر با یک و در غیر این صورت، برابر با صفر منظور می‌شود.

میانگین معکوس رتبه^۳ (MRR): منظور از معکوس رتبه یک پرس‌وجو، معکوس رتبه اولین پاسخ صحیح (مربوط) است. میانگین معکوس رتبه، از تقسیم مجموع معکوس رتبه همه پرس‌وجوها بر تعداد کل پرس‌وجوها به‌دست می‌آید (Vorhees 1999).

۶. یافته‌های پژوهش

برای پاسخگویی به سؤالات پژوهش و پیاده‌سازی مدل بازیابی تخصص ابتدا لازم است نوع مدل بازیابی اطلاعات که در بطن مدل بازیابی تخصص برای بازیابی اسناد به کار می‌رود، مشخص شود. بنابراین، ابتدا عملکرد مدل‌های بازیابی اطلاعات در بازیابی اسناد از مجموعه آزمون توصیف و مقایسه می‌شود. سپس، به عملکرد مدل بازیابی تخصص در

1. TREC: Text REtrieval Conference

2. Mean Average Precision (MAP)

3. Mean Reciprocal Rank (MRR)

امر نویسنده‌گان خبره پرداخته می‌شود.

جدول ۱، خلاصه عملکرد مدل‌های بازیابی اطلاعات را نشان می‌دهد. بیشترین نتایج مربوط در این حالت توسط DLH13 بازیابی شده است. بیشترین میانگین دقت در سطح ۵ نتیجه اول مربوط به مدل‌های DLH13 و OkapiBM25، بیشترین MAP مربوط به مدل OkapiBM25، و بیشترین MRR مربوط به مدل زبانی با هموارسازی «دیریکله» است.

جدول ۱. خلاصه عملکرد مدل‌های بازیابی اطلاعات

مدل	میانگین P@5	MAP	MRR	تعداد نتایج مربوط
فضای برداری	۰/۸۸۴	۰/۵۶۴	۰/۹۲۰	۲۸۴۴
OkapiBM25	۰/۸۸۷	۰/۵۶۳	۰/۹۲۱	۲۸۲۳
مدل زبانی دیریکله	۰/۸۳۶	۰/۴۷۱	۰/۹۴۶	۳۴۵۵
مدل زبانی هیسترا	۰/۷۳۱	۰/۴۳۸	۰/۸۱۹	۱۷۸۳
PL2	۰/۸۷۶	۰/۵۴۵	۰/۹۳۰	۳۷۸۶
DLH13	۰/۸۸۷	۰/۵۶۷	۰/۹۰۳	۳۸۵۵

همان‌طور که از داده‌های جدول ۱، پیداست، بین مدل‌های بازیابی اطلاعات از نظر تعداد نتایج مربوط بازیابی شده و عملکرد تفاوت‌هایی وجود دارد. حال باید دید که آیا این تفاوت‌ها از نظر آماری معنادار هستند یا نه. با توجه به این که در این مرحله، تعداد داده‌ها برابر با ۵۵ و بیشتر از ۳۰ است، در صورت نرمال‌بودن توزیع داده‌ها و نبود تفاوت معنادار بین واریانس گروه‌ها می‌توان از آزمون‌های پارامتریک برای مقایسه میانگین گروه‌ها استفاده کرد. بررسی‌ها نشان داد که داده‌های P@5 و RR غالباً از توزیع نرمال برخوردار نیستند. بنابراین، برای مقایسه عملکرد مدل‌های بازیابی بر حسب این سنجه‌ها از آزمون‌های ناپارامتریک استفاده شد. اما وضعیت توزیع داده‌های AP از توزیع نرمال برخوردار بوده و واریانس بین گروه‌ها تفاوت معناداری نشان نداد. بنابراین، برای مقایسه عملکرد گروه‌ها بر حسب این سنجه از آزمون‌های پارامتریک استفاده شد.

جدول ۲، نتایج آزمون «کروسکال والیس» برای مقایسه میانگین P@5 و همچنین، میانگین RR مدل‌های بازیابی اطلاعات را نشان می‌دهد. اگر معیار تصمیم کوچک‌تر از ۰/۰۵ باشد، فرضیه صفر رد شده و فرضیه مخالف آن که بر وجود تفاوت یا رابطه اشاره دارد، تأیید می‌شود. بر این اساس و با توجه به داده‌های جدول ۲، این نتیجه حاصل

می‌شود که بین میانگین $P@5$ مدل‌های بازیابی اطلاعات تفاوت معناداری وجود دارد، اما بین میانگین RR مدل‌ها تفاوت معناداری وجود ندارد.

جدول ۲. نتایج آزمون «کروسکال والیس» برای مقایسه میانگین $5@P$ و میانگین RR مدل‌های بازیابی اطلاعات

سنجه	نتایج آماره خی دو	درجه آزادی	معیار تصمیم
$P@5$	۱۹/۵۸۷	۵	۰/۰۰۱
RR	۹/۸۲۳	۵	۰/۰۸۰

جدول ۳، نتایج آزمون تحلیل واریانس یک‌طرفه برای مقایسه میانگین AP مدل‌های بازیابی اطلاعات را نشان می‌دهد. با توجه به پایین‌بودن معیار تصمیم از $0/05$ این نتیجه حاصل می‌شود که بین میانگین $5@P$ مدل‌ها تفاوت معناداری وجود دارد.

جدول ۳. نتایج آزمون تحلیل واریانس یک‌طرفه برای مقایسه میانگین AP مدل‌های بازیابی اطلاعات

سنجه	نتایج آماره F	درجه آزادی بین گروه‌ها	درجه آزادی درون گروه‌ها	معیار تصمیم
AP	۵/۵۵۴	۵	۳۲۴	۰/۰۰۰

برای پی بردن به این امر که تفاوت میان چه مدل‌هایی منجر به تفاوت معنادار میان $P@5$ مدل‌ها و همچنین AP مدل‌ها شده است، در مورد $P@5$ مقایسه دوبه‌دوی مدل‌ها با استفاده از آزمون «مان-ویتنی» و در مورد AP با استفاده از آزمون تعقیبی «توکی»¹ انجام شد. جدول ۴، نتایج این آزمون‌ها را به صورت یک جا ارائه می‌کند. در این جدول، داده‌های بالای قطر اصلی مربوط به مقایسه عملکرد دوبه‌دوی $P@5$ مدل‌ها و داده‌های پایین قطر اصلی مربوط به مقایسه عملکرد AP مدل‌هاست.

جدول ۴. مقایسه دوبه‌دوی میانگین $5@P$ و AP مدل‌های بازیابی اطلاعات

مدل‌ها	فضای برداری DLH13	فضای برداری OkapiBM25	فضای برداری PL2
فضای برداری	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت
OkapiBM25	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت

1. Tukey

DLH13		فضای بوداری OkapiBM25 مدل زبانی دیریکله مدل زبانی هیمسترا				مدل‌ها		
		عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	مدل زبانی دیریکله	مدل زبانی هیمسترا	مدل زبانی دیریکله
		تفاوت	عدم تفاوت	تفاوت	عدم تفاوت	تفاوت	عدم تفاوت	تفاوت
		عدم تفاوت	تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	PL2
		عدم تفاوت	تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	DLH13

همان‌طور که از داده‌های جدول ۴، پیداست، تفاوت معنادار در میان مدل‌های بازیابی اطلاعات از نظر سنجه‌های P@5 و AP، به تفاوت سایر مدل‌ها با مدل زبانی «هیمسترا» مربوط می‌شود. با توجه به پایین‌بودن سنجه میانگین P@5 و میانگین AP مدل «هیمسترا» در مقایسه با سایر مدل‌های بازیابی اطلاعات می‌توان نتیجه گرفت که این تفاوت از برتری نسبی سایر مدل‌ها بر مدل «هیمسترا» حاصل شده است.

با توجه به یافته‌هایی که در صفحات قبل آمده، نتایج هر یک از ۵ مدل فضای برداری با نظام وزن‌دهی TF-IDF، مدل OkapiBM25، مدل زبانی با هموارسازی «دیریکله»، PL2، و مدل DLH13 را می‌توان برای مرحله بعد انتخاب کرد؛ چرا که هیچ تفاوت معناداری میان آن‌ها از نظر سه شاخص عملکرد یعنی P@5، MAP، و MRR مشاهده نشد. لیکن، باید از بین این مدل‌ها یک مدل برای مرحله بعدی انتخاب شود. برای این منظور، تصمیم گرفته شد با توجه به نقش پرنگ استناد بازیابی شده مربوط در شناسایی بهتر خبرگان، مدلی که تعداد نتایج مربوط آن بیشتر از سایر مدل‌ها بود، برای ادامه پژوهش انتخاب شود. با فراخوانی نتایج جدول ۱، می‌توان مشاهده کرد که مدل DLH13 با تعداد ۳۸۵۵ نتیجه، بیشترین نتایج مربوط را بازیابی نموده است. این مدل همچنین، از نظر سنجه‌های میانگین P@5 و میانگین AP بهترین عملکرد را داشته، و به طور کلی، سنجه‌های عملکرد آن حائز رتبه‌های اول یا دوم است.

پس از انتخاب مدل DLH13، اسمی موجود در اسناد بازیابی شده توسط این مدل استخراج و بر اساس ۱۰ روش مختلف رتبه‌بندی شدند. سه روش از این رتبه‌بندی‌ها مربوط به هر نوع رخداد نام فرد در سندها، سه روش مربوط به رخداد پدیدآوری فرد در سندها، و چهار روش مربوط به رخداد استنادی فرد در سندها است. عناوین هر کدام از رتبه‌بندی‌های مذکور در ادامه و در بخش پاسخ به سؤالات پژوهش آمده است.

پاسخ سؤال اول پژوهش: جدول ۵، عملکرد مدل بازیابی تخصص را در شرایطی نشان می‌دهد که هر نوع رخداد نام فرد در سند (پدیدآوری یا استنادی) به عنوان شاهد تخصص وی در نظر گرفته شده است. این مدل در سه حالت پیاده‌سازی شده، به طوری که هر حالت نماینده یکی از مدل‌های رأی‌دهی است. همان‌طور که مشاهده می‌شود، مدلی که امتیاز استناد مرتبط با فرد را به وی اختصاص می‌دهد، در هر سه شاخص عملکرد بهتری داشته است. بررسی معناداری تفاوت بین مدل‌های رأی‌دهی ذیل سؤال چهارم پژوهش انجام خواهد شد.

جدول ۵. عملکرد مدل بازیابی تخصص در امر یافتن نویسنده‌گان خبره با اعمال هر نوع رخداد

MRR	MAP	P@5	مدل خبره‌بایی
۰/۸۶۸	۰/۲۵۳	۰/۷۴۰	مجموع امتیاز استناد کننده به نویسنده یا تألیف شده توسط نویسنده
۰/۸۳۶	۰/۱۹۳	۰/۶۴۰	مجموع معکوس رتبه استناد کننده به نویسنده یا تألیف شده توسط نویسنده
۰/۸۶۴	۰/۲۰۴	۰/۶۴۷	مجموع امتیاز نمایی استناد کننده به نویسنده یا تألیف شده توسط نویسنده

پاسخ سؤال دوم پژوهش: جدول ۶، عملکرد مدل بازیابی تخصص را در شرایطی نشان می‌دهد که فقط رخداد پدیدآوری نام فرد در سند به عنوان شاهد تخصص وی در نظر گرفته شده است. این مدل نیز در سه حالت پیاده‌سازی شده، به طوری که هر حالت نماینده یکی از مدل‌های رأی‌دهی است. در اینجا نیز، مدل رأی‌دهی که امتیاز استناد مرتبط با فرد را به وی اختصاص می‌دهد، در هر سه شاخص عملکرد بهتری داشته است.

جدول ۶. عملکرد مدل بازیابی تخصص در امر یافتن نویسنده‌گان خبره با اعمال رخداد پدیدآوری

MRR	MAP	P@5	مدل خبره‌بایی
۰/۶۵۸	۰/۱۲۷	۰/۴۶۰	مجموع امتیاز استناد تألیف شده توسط نویسنده
۰/۴۶۲	۰/۰۸۴	۰/۳۰۰	مجموع معکوس رتبه استناد تألیف شده توسط نویسنده
۰/۴۸۴	۰/۰۹۰	۰/۳۱۳	مجموع امتیاز نمایی استناد تألیف شده توسط نویسنده

سؤال دوم پژوهش بر روی مقایسه عملکرد مدل بازیابی تخصص در حالت رخداد پدیدآوری با هر نوع رخداد تمرکز دارد. با توجه به غیرنرمال بودن توزیع داده‌های P@5

و داده‌های RR، برای مقایسه میانگین P@5 و RR مدل‌ها از آزمون «کروسکال والیس»، و با توجه به نرمال‌بودن داده‌های AP، برای مقایسه میانگین AP مدل‌ها از آزمون آنالیز واریانس استفاده شد.

جدول ۷، نتایج آزمون «کروسکال والیس» برای مقایسه میانگین P@5 و میانگین RR مدل بازیابی تخصص در دو حالت رخداد پدیدآوری و هر نوع رخداد را نشان می‌دهد. با توجه به این که در هر دو مورد معیار تصمیم کوچک‌تر از ۰/۰۵ است، می‌توان نتیجه گرفت که میانگین P@5 و همچنین، میانگین RR مدل در دو حالت تفاوت معناداری دارند. با توجه به بیشتر بودن شاخص‌های P@5 و RR در مدل بازیابی مبتنی بر هر نوع رخداد (جدول ۵) از مدل بازیابی مبتنی بر پدیدآوری (جدول ۶)، چنین نتیجه‌گیری می‌شود که عملکرد مدل بازیابی تخصص از نظر شاخص‌های P@5 و RR در حالتی که هر نوع رخداد نام فرد در سند به عنوان شاهد تخصص وی در نظر گرفته می‌شود، از حالتی که فقط رخداد پدیدآوری فرد در سند به عنوان شاهد تخصص وی لحاظ می‌شود، بهتر است.

جدول ۷. نتایج آزمون «کروسکال والیس» برای مقایسه میانگین P@5 و میانگین RR مدل بازیابی تخصص در دو حالت رخداد پدیدآوری و هر نوع رخداد

متوجه	آماره خی دو	درجه آزادی	معیار تصمیم
P@5	۴۴/۸۷۹	۵	۰/۰۰۰
RR	۳۷/۵۶۴	۵	۰/۰۰۰

با توجه به این که امکان انجام آزمون تعقیبی در آزمون «کروسکال والیس» وجود ندارد، برای پی بردن به این که تفاوت چه مدل‌هایی منجر به تفاوت معنادار میانگین P@5 و همچنین میانگین RR مدل‌ها شده است، برای مقایسه دوبعدی مدل‌ها از آزمون «مان-وینی» استفاده شد. نتایج این آزمون در جدول ۸، آمده است. داده‌های زیر قطر اصلی مربوط به میانگین P@5 و داده‌های بالای قطر اصلی مربوط به میانگین RR است. همان‌طور که از داده‌های جدول پیداست، تفاوت‌های موجود، ناشی از تفاوت مدل بازیابی تخصص مبتنی بر هر نوع رخداد نام فرد با مدل بازیابی تخصص مبتنی بر رخداد پدیدآوری نام فرد است. همچنین، عدم تفاوت‌ها مربوط به روش‌هایی است که نوع رخداد آن‌ها یکسان بوده، اما مدل رأی‌دهی آن‌ها متفاوت است؛ امری که حاکی از عدم تفاوت مدل‌های مختلف رأی‌دهی است.

جدول ۸. مقایسه دوبعدی میانگین RR و میانگین P@5 مدل بازیابی تخصص در دو حالت رخداد پدیدآوری و هر نوع رخداد

مدل بازیابی تخصص		امتیاز استاد تألیف شده توسط نویسنده		امتیاز استاد تألیف شده توسط نویسنده		امتیاز استاد تألیف شده توسط نویسنده		امتیاز استاد تألیف شده توسط نویسنده		امتیاز استاد تألیف شده توسط نویسنده	
امتیاز نمایی استاد استناد کننده	امتیاز استاد نمایی استاد استناد کننده	امتیاز استاد نمایی استاد به نویسنده	امتیاز استاد نمایی استاد به نویسنده	امتیاز استاد نمایی استاد یا تألیف شده نویسنده	امتیاز استاد نمایی استاد یا تألیف شده نویسنده	امتیاز استاد نمایی استاد توسط وی					
عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت
تفاوت	تفاوت	تفاوت	تفاوت	تفاوت	تفاوت	تفاوت	تفاوت	تفاوت	تفاوت	تفاوت	تفاوت
تفاوت	تفاوت	تفاوت	تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت
عدم تفاوت	عدم تفاوت	تفاوت	تفاوت	تفاوت	تفاوت	تفاوت	تفاوت	تفاوت	تفاوت	تفاوت	تفاوت
عدم تفاوت	عدم تفاوت	تفاوت	تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت
عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت	عدم تفاوت

جدول ۹، نتایج آزمون آنالیز واریانس برای مقایسه میانگین AP مدل بازیابی تخصص در دو حالت رخداد پدیدآوری و هر نوع رخداد را نشان می‌دهد. با توجه به کوچک بودن معیار تصمیم از ۰/۰۵، می‌توان نتیجه گرفت که بین میانگین AP مدل بازیابی تخصص در دو حالت رخداد پدیدآوری و هر نوع رخداد تفاوت معناداری وجود دارد.

جدول ۹. نتایج آزمون آنالیز واریانس برای مقایسه میانگین AP مدل بازیابی تخصص در دو حالت رخداد پدیدآوری و هر نوع رخداد

متوجه	نتایج آماره F	درجه آزادی بین گروه‌ها	درجه آزادی درون گروه‌ها	معیار تصمیم
سنجه	۱۴/۰۳۸	۵	۱۷۴	۰/۰۰۰

برای پی بردن به این امر که تفاوت میان چه مدل‌هایی منجر به تفاوت معنادار میانگین AP مدل‌ها شده است، از آزمون‌های تعقیبی استفاده شد. جدول ۱۰، نتایج این آزمون‌ها را به صورت یک جا ارائه می‌کند. این جدول از نظر شکلی و تفسیر داده‌ها

با جدول ۸ کاملاً یکسان است؛ به طوری که تفاوت‌های موجود، ناشی از تفاوت مدل بازیابی تخصص مبتنی بر هر نوع رخداد نام فرد با مدل بازیابی تخصص مبتنی بر رخداد پدیدآوری نام فرد است. همچنین، عدم تفاوت‌ها مربوط به روش‌هایی است که نوع رخداد آن‌ها یکسان بوده، اما مدل رأی‌دهی آن‌ها متفاوت است.

جدول ۱۰. مقایسه دوبعدی میانگین AP مدل بازیابی تخصص در دو حالت رخداد پدیدآوری و هر نوع رخداد

مدل بازیابی تخصص	
امتیاز اسناد نمایی اسناد رتبه اسناد استناد‌کننده استناد‌کننده به نویسنده به نویسنده به نویسنده یا تألیف‌شده یا تألیف‌شده یا تألیف‌شده توسط وی	امتیاز اسناد نمایی استناد استناد‌کننده استناد‌کننده به نویسنده تألیف‌شده یا تألیف‌شده نویسنده توسط وی
عدم تفاوت	امتیاز اسناد تألیف‌شده توسط نویسنده
عدم تفاوت	معکوس رتبه اسناد تألیف‌شده نویسنده
عدم تفاوت	امتیاز نمایی اسناد تألیف‌شده نویسنده
تفاوت	امتیاز اسناد استناد‌کننده به نویسنده یا تألیف‌شده توسط وی
عدم تفاوت	معکوس رتبه اسناد استناد‌کننده به نویسنده یا تألیف‌شده توسط وی
عدم تفاوت	امتیاز نمایی اسناد استناد‌کننده به نویسنده یا تألیف‌شده توسط وی

پاسخ سؤال سوم پژوهش: جدول ۱۱، عملکرد مدل بازیابی تخصص را در شرایطی نشان می‌دهد که فقط رخداد استنادی نام فرد در سند به عنوان شاهد تخصص وی در نظر گرفته شده است. این مدل نیز در سه حالت پیاده‌سازی شده؛ به طوری که هر حالت نماینده یکی از مدل‌های رأی‌دهی است. در اینجا نیز، مدل رأی‌دهی که امتیاز اسناد مرتبط با فرد را به وی اختصاص می‌دهد، در هر سه شاخص عملکرد بهتری داشته است.

جدول ۱۱. عملکرد مدل بازیابی تخصص در امر یافتن نویسنده‌گان خبره با اعمال رخداد استنادی

MRR	MAP	P@5	مدل خبره‌یابی
۰/۸۶۲	۰/۲۵۴	۰/۷۳۳	مجموع امتیاز استناد کننده به نویسنده
۰/۸۶۲	۰/۲۴۹	۰/۷۲۷	مجموع امتیاز استناد کننده به نویسنده منهای خوداستنادی‌ها
۰/۸۰۸	۰/۱۹۷	۰/۶۴۷	مجموع معکوس رتبه استناد کننده به نویسنده
۰/۸۳۸	۰/۲۰۴	۰/۶۶۰	مجموع امتیاز نمایی استناد کننده به نویسنده

سؤال سوم پژوهش بر روی مقایسه عملکرد مدل بازیابی تخصص در حالت رخداد استنادی با هر نوع رخداد تمرکز دارد. با توجه به غیرنرمال بودن توزیع داده‌های P@5 و RR، برای مقایسه میانگین P@5 و RR مدل‌ها از آزمون «کروسکال والیس»، و با توجه به نرمال بودن توزیع داده‌های AP، برای مقایسه AP مدل‌ها از آزمون آنالیز واریانس استفاده شد.

جدول ۱۲، نتایج آزمون «کروسکال والیس» برای مقایسه میانگین 5@P و میانگین RR مدل بازیابی تخصص در دو حالت رخداد استنادی و هر نوع رخداد را نشان می‌دهد. با توجه به این که در هر دو مورد معیار تصمیم بزرگ‌تر از ۰/۰۵ است، می‌توان نتیجه گرفت که میانگین 5@P و همچنین میانگین RR مدل در دو حالت تفاوت معناداری ندارند. بنابراین، عملکرد مدل بازیابی تخصص از نظر شاخص‌های 5@P و RR در حالتی که هر نوع رخداد نام فرد در سند به عنوان شاهد تخصص وی در نظر گرفته می‌شود، با حالتی که فقط رخداد استنادی فرد در سند به عنوان شاهد تخصص وی لحاظ می‌شود، تفاوتی ندارد و می‌توان آن‌ها را به جای یکدیگر در مدل بازیابی تخصص مورد استفاده قرار داد.

جدول ۱۲. نتایج آزمون «کروسکال والیس» برای مقایسه میانگین 5@P و میانگین RR مدل بازیابی تخصص در دو حالت رخداد پدیدآوری و هر نوع رخداد

سنجه	نتیجه آماره خی دو	درجه آزادی	معیار تصمیم
P@5	۶/۱۱۴	۶	۰/۴۱۱
RR	۰/۹۶۴	۶	۰/۹۸۷

جدول ۱۳، نتایج آزمون تحلیل واریانس یک‌طرفه برای مقایسه میانگین 5@P مدل بازیابی تخصص در دو حالت رخداد استنادی و هر نوع رخداد را نشان می‌دهد. با توجه به

این که معیار تصمیم بزرگ‌تر از 0.05 است، می‌توان نتیجه گرفت که میانگین AP مدل در دو حالت تفاوت معناداری ندارد. بنابراین، عملکرد مدل بازیابی تخصص از نظر شاخص AP در حالتی که هر نوع رخداد نام فرد در سند به عنوان شاهد تخصص وی در نظر گرفته می‌شود، با حالتی که فقط رخداد استنادی فرد در سند به عنوان شاهد تخصص وی لحاظ می‌شود، نفاوتی ندارد.

جدول ۱۳. نتایج آزمون تحلیل واریانس یک طرفه برای مقایسه میانگین AP مدل بازیابی تخصص در دو
حالت رخداد استنادی و هر نوع رخداد

متوجه	نتایج آماره F	درجه آزادی بین گروه‌ها	درجه آزادی درون گروه‌ها	معیار تصمیم
۰/۹۰	۲/۹۶۴	۶	۲۰۳	AP

پاسخ سؤال چهارم: این سؤال بر مقایسه عملکرد مدل‌های مختلف رأی‌دهی در بطن مدل بازیابی تخصص تمرکز دارد. برای جلوگیری از تأثیر نوع رخداد بر عملکرد مدل بازیابی تخصص، عملکرد روش‌های سه‌گانه رأی‌دهی باید در شرایطی مقایسه شود که نوع رخداد نام فرد در سند یکسان است. بر این اساس، عملکرد مدل‌های رأی‌دهی در سه حالت هر نوع رخداد، رخداد پدیدآوری و رخداد استنادی مقایسه می‌شود.

جدول ۱۴، نتایج مقایسه عملکرد مدل‌های رأی‌دهی را در شرایطی نشان می‌دهد که هر نوع رخداد نام فرد در سند به عنوان شاهد تخصص وی در نظر گرفته شده است. با توجه به غیرنرمال بودن توزیع $P@5$ و RR برای مقایسه میانگین $P@5$ و RR مدل‌ها از آزمون کروسکال والیس^{۲۰}، و با توجه به نرمال بودن توزیع داده‌های AP ، برای مقایسه میانگین AP مدل‌ها از آزمون آنالیز واریانس استفاده شد. همان‌طور که از داده‌های جدول پیداست، عملکرد سه مدل رأی‌دهی در حالت هر نوع رخداد بر حسب سنجه‌های $P@5$ و RR فاقد تفاوت معنادار، و بر حسب سنجه AP دارای تفاوت معنادار هستند. آزمون تعقیبی «توکی» نشان داد که این تفاوت از برتری مدل رأی‌دهی مبتنی بر امتیاز اسناد بر مدل رأی‌دهی مبتنی بر معکوس رتبه اسناد است.

جدول ۱۴. نتایج مقایسه عملکرد مدل‌های رأی‌دهی در هر حالت و هر نوع رخداد

سنجه	نتیجه نوع آزمون	F	آماره خی دو	درجه آزادی	معیار تصمیم
P@5	کروسکال والیس	----	۳/۲۸۸	۲	۰/۱۹۳
RR	کروسکال والیس	----	۰/۳۳۷	۲	۰/۸۴۵
AP	آنالیز واریانس	۳/۷۵۴	----	۲	۰/۰۲۸

جدول ۱۵، نتایج مقایسه عملکرد مدل‌های رأی‌دهی را در شرایطی نشان می‌دهد که رخداد پدیدآوری نام فرد در سند به عنوان شاهد تخصص وی در نظر گرفته شده است. با توجه به غیرنرمال بودن توزیع P@5، RR، و AP برای مقایسه میانگین P@5، RR، و AP مدل‌ها از آزمون «کروسکال والیس» استفاده شد. همان‌طور که از داده‌های جدول پیداست، عملکرد سه مدل رأی‌دهی در حالت رخداد پدیدآوری تفاوت معناداری ندارند. به عبارتی، در حالت رخداد پدیدآوری، هیچ کدام از مدل‌های رأی‌دهی بر یکدیگر برتری ندارند.

جدول ۱۵. نتایج مقایسه عملکرد مدل‌های رأی‌دهی در هر حالت رخداد پدیدآوری

سنجه	نتیجه آماره خی دو	درجه آزادی	معیار تصمیم
P@5	۴/۳۹۱	۲	۰/۱۱۱
RR	۴/۶۱۹	۲	۰/۰۹۹
AP	۵/۶۲۴	۲	۰/۰۶۰

جدول ۱۶، نتایج مقایسه عملکرد مدل‌های رأی‌دهی را در شرایطی نشان می‌دهد که رخداد استنادی نام فرد در سند به عنوان شاهد تخصص وی در نظر گرفته شده است. با توجه به غیرنرمال بودن توزیع P@5 و RR برای مقایسه میانگین P@5 و RR مدل‌ها از آزمون «کروسکال والیس»، و با توجه به نرمال بودن توزیع داده‌های AP، برای مقایسه میانگین AP مدل‌ها از آزمون آنالیز واریانس استفاده شد. همان‌طور که از داده‌های جدول پیداست، عملکرد سه مدل رأی‌دهی در حالت رخداد استنادی تفاوت معناداری ندارند. به عبارتی، در حالت رخداد استنادی نیز هیچ کدام از مدل‌های رأی‌دهی بر یکدیگر برتری ندارند.

جدول ۱۶. نتایج مقایسه عملکرد مدل‌های رأی‌دهی در هر حالت رخداد استنادی

نتیجه	نوع آزمون	F	آماره خی دو	درجه آزادی	معیار تصمیم
سنجه					
P@5	کروسکال والیس	----	۱/۷۷۰	۲	۰/۴۱۳
RR	کروسکال والیس	----	۰/۴۱۸	۲	۰/۸۱۲
AP	آنالیز واریانس	۳/۱	----	۲	۰/۰۶۴

۷. بحث و نتیجه‌گیری

برای پاسخگویی به سئوالات پژوهش، ابتدا باید مدل بازیابی اطلاعات که در بطن مدل بازیابی تخصص به کار می‌رود، انتخاب می‌شود. بدین منظور، مجموعه آزمونی خاص برای ارزیابی مدل‌های بازیابی اطلاعات تشکیل شد. نتایج پژوهش نشان داد که در مرحله بازیابی استناد به جز مدل زبانی «هیمسترا» که عملکرد ضعیف‌تری در مقایسه با سایر مدل‌ها داشت، بقیه مدل‌ها عملکرد یکسانی داشتند. این در حالی است که در برخی از پژوهش‌های قبلی نظری (Balog 2008) و Bogers, Kox & van den Bosch (2008) مدل زبانی با انواع هموارسازی‌ها عملکرد بهتری نشان داده است. این امر را می‌توان با تفاوت موجود بین مجموعه آزمون پژوهش حاضر (شامل استناد، پرس‌وجوها و قضاؤت ربط) و مجموعه آزمون‌های پژوهش‌های قبلی مرتبط دانست.

مدل بازیابی تخصص در حالت نرمال، هر نوع رخداد نام فرد در سند را به عنوان شاهد تخصص وی در نظر می‌گیرد که عملکرد آن در سؤال یک پژوهش حاضر مورد بررسی قرار گرفته است. از سوی دیگر، در این پژوهش عملکرد مدل بازیابی تخصص بر حسب نوع رخداد نام فرد در سند مورد سنجش قرار گرفت. بدین ترتیب که در سؤال دوم، عملکرد مدل بازیابی تخصص در حالت رخداد پدیدآوری، و در سؤال سوم عملکرد مدل در حالت رخداد استنادی مورد ارزیابی قرار گرفت. سپس، عملکرد آن‌ها با حالت نرمال مدل بازیابی تخصص (هر نوع رخداد) مقایسه گردید. نتایج نشان داد که بین عملکرد مدل بازیابی تخصص در حالت رخداد پدیدآوری و هر نوع رخداد تفاوت معناداری وجود دارد، به‌قسمی که عملکرد مدل در حالت هر نوع رخداد بهتر از عملکرد آن در حالت رخداد پدیدآوری است. عملکرد مدل بازیابی تخصص در حالت رخداد استنادی با عملکرد مدل در حالت هر نوع رخداد تفاوت معناداری نداشت و در نتیجه، می‌توان آن‌ها را به جای

یکدیگر به کار برد. بنابراین، در مدل سند-محور بازیابی تخصص و در مرحلهٔ تصمیم‌گیری برای تعیین وجود یا نبود ارتباط فرد با سند، نباید تنها به رخداد پدیدآوری اکتفا شود و لازم است که یا هر نوع رخداد نام فرد (اعم از رخداد پدیدآوری یا استنادی) به عنوان شاخص تخصص فرد در نظر گرفته شود یا صرفاً به رخداد استنادی فرد اتکا شود. در نظر گرفتن هر نوع رخداد نام فرد به عنوان شاخص تخصص وی در واقع، ترکیب انتشارات و استنادات فرد است و این اندیشه را می‌توان در شاخص پیشنهادی «هرش» نیز مشاهده کرد. لیکن، چون عملکرد مدل در حالت هر نوع رخداد با حالت رخداد استنادی تفاوت معناداری ندارد، از نقطهٔ نظر کارایی در جانب نظام اطلاعاتی، به کارگیری رخداد استنادی منطقی‌تر به نظر می‌رسد؛ چرا که در فرایند محاسبهٔ امتیاز افراد، به جای دو فیلد، عملیات محاسبه در یک فیلد صورت می‌گیرد و در نتیجه، زمان کمتری صرف شده و کارایی نظام اطلاعاتی مطلوب‌تر می‌شود. بنابراین، به کارگیری رخداد استنادی به عنوان شاهد تخصص افراد پیشنهاد می‌شود.

اتکای مدل‌های خبره‌یابی سند-محور به رخداد نام افراد و چیرگی رخداد استنادی بر رخداد پدیدآوری نکته‌ای قابل تأمل را به ذهن متادر می‌کند؛ این که کارکرد نظام‌های خبره‌یابی، شناسایی و معرفی افرادی است که بتوان از دانش تخصصی آنان در زمینهٔ برخی موضوعات و مسئله‌های پیش‌آمده بهره برد. لیکن، غالب‌بودن رخداد استنادی در این مدل، گاهی موجب بروز اختلال در نظام خبره‌یابی می‌شود؛ به‌طوری که نظام افرادی را به عنوان خبره در حوزهٔ موضوعی پرس‌وجو معرفی می‌کند که یا در قید حیات نیستند و یا به علت بازنیستگی سال‌های زیادی از فضای دانشگاهی دور بوده‌اند. برای مقابله با این مسئله که به‌ویژه در انتشارات دانشگاهی مشهود است، باید چاره‌ای اندیشید. یک راه حل سر انگشتی، ادغام رخداد استنادی با فعالیت انتشاراتی اخیر افراد است؛ به‌طوری که اگر فرد در سال‌های نزدیک به عمل جست‌وجو از نظر انتشاراتی فعال نباشد، رخداد استنادی وی نیز در نظر گرفته نشود.

در یکی از روش‌های رتبه‌بندی و در بخش مربوط به بررسی عملکرد رخداد استنادی، خوداستنادی نویسنده‌گان حذف گردید تا اثر آن بر عملکرد مدل خبره‌یابی سنجیده شود. بدین ترتیب که در صورت رخداد نام فرد در هر دو فیلد پدیدآوری و استنادی یک سند، امتیاز آن سند برای فرد محاسبه نمی‌شد. نتایج نشان داد که عملکرد این روش با روشهای خوداستنادی‌ها را حذف نکرده بود، تفاوت معناداری نداشته و رتبه‌ها تفاوت چندانی

نمی‌کند. چنین می‌توان تحلیل کرد که هر چند ممکن است نویسنده‌گان مشهور میرزان خوداستنادی بالایی داشته باشند، اما تعداد استناد دریافتی آنان از دیگر نویسنده‌گان به قدری است که با حذف خوداستنادی، تغییر محسوسی در رتبه آن‌ها ایجاد نمی‌شود.

سؤال چهارم پژوهش به مقایسه عملکرد مدل‌های رأی‌دهی می‌پردازد. بر این اساس، سه مورد از مدل‌های رأی‌دهی ارائه شده توسط (Macdonald 2009) شامل تخصیص امتیاز سند، رتبه معکوس سند، و امتیاز نمایی سند در بطن مدل سند-محور خبره‌یابی و در هر سه حالت هر نوع رخداد، رخداد پدیدآوری، و رخداد استنادی مورد استفاده قرار گرفت. نتایج نشان داد که در اغلب موارد، بین مدل‌های رأی‌دهی استفاده شده در این پژوهش تفاوت معناداری وجود ندارد. لیکن در برخی موارد، مدل رأی‌دهی که امتیاز استناد را به افراد تخصیص می‌دهد، عملکرد بهتری از سایر مدل‌ها داشته است. از این رو، استفاده از روش تخصیص امتیاز سند به افراد در بطن مدل‌های خبره‌یابی می‌تواند بهتر از سایر مدل‌های رأی‌دهی باشد.

فهرست منابع

احمدی، حمید، علی سلیمی، و لادن فتحی. ۱۳۹۲. تحلیل استنادی و روابط همنویسنده‌گی مقاله‌های مجله علمی-پژوهشی انجمن زبان و ادبیات عربی. مجله علمی-پژوهشی انجمن زبان و ادبیات عربی ۲۹: ۱۴۹-۱۷۰.

بیزا-بیتس، ریکاردو، و بریتیه ریبرو-نتو. ۱۹۹۹. قلمروهای نو در بازیابی اطلاعات. ترجمه علی حسین قاسمی، سیروس آزادی، و علی جوامع. ۱۳۸۴. جلد اول. تهران، نشر چاپار.

پرنور، احسان، و جلال رضابی‌نور. ۱۳۹۴. مدل جدید پیشنهاد گر فرد خبره با استفاده از ماتریس همبستگی کلمات. پژوهشنامه پژوهش و مدیریت اطلاعات ۳۰(۴): ۱۱۴۷-۱۱۷۱.

پشوتنی‌زاده، میترا، و فریده عصاره. ۱۳۸۸. تحلیل استنادی و ترسیم نقشه تاریخ‌نگاشتی تولیدات علمی کشاورزی در نمایه استنادی علوم در سال‌های ۲۰۰۸ تا ۲۰۰۰. فصلنامه علوم و فناوری اطلاعات ۲۵(۱): ۵۲-۶۵.

تقی‌زاده، علی، و اسماعیل وزیری. ۱۳۸۹. تولیدات علمی دانشگاه آزاد اسلامی از سال ۱۹۹۰ تا ۲۰۰۷ میلادی بر اساس آمار پایگاه‌های مؤسسه اطلاعات علمی آی‌اس‌آی. فصلنامه کتابداری و اطلاع‌رسانی ۱۳(۱): ۹۱-۱۷۳.

حریری، نجلا، و مهسا نیکزاد. ۱۳۹۰. شبکه‌های هم‌تألیفی در مقالات ایرانی رشته‌های کتابداری و اطلاع‌رسانی، روان‌شناسی، مدیریت و اقتصاد در پایگاه ISI بین سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۰۰. فصلنامه علوم و فناوری اطلاعات ۲۶(۴): ۸۲۵-۸۴۴.

حسن‌زاده، محمد، رضا خدادوست، و فاطمه زندیان. ۱۳۹۱. بررسی شاخص‌های هم‌تألیفی، مرکزیت بینیت، و چاله‌های ساختاری پژوهشگران نانوفناوری ایران نمایه شده در نمایه استادی علوم (۱۹۹۱ تا ۲۰۱۱)، پژوهشنامه پژوهش و مکاریت اطلاعات ۲۸ (۱): ۲۲۳-۲۴۹.

حمدی‌پور، افشین، و مرتضی کوکبی. ۱۳۹۱. بررسی کمّی و مصورسازی ساختار انتشارات علمی در حوزه مدیریت اطلاعات در پایگاه وب آوساینس در سال‌های ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۹. نشریه علوم و فناوری اطلاعات ۲۸ (۱): ۲۸-۳۹.

دانش، فرشید، فرامرز سهیلی، و فائزه مصری‌نژاد. ۱۳۸۸. ترسیم نقشه علمی محققان علوم پزشکی با استفاده از نرم‌افزار HistCite: مورد پژوهشی در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان. اطلاع‌شناسی ۶ (۲۴): ۵۹-۸۰.

دوست‌محمدی، احمد، علی‌اکبر خاصه، و مهدی محمودی. ۱۳۹۰. تحلیلی بر تولیدات علمی کشورهای جهان در حوزه روابط بین‌الملل. علوم سیاسی ۶ (۲): ۱۳۹-۱۶۳.

ریاحی‌نیا، نصرت، و شکوه نوابی‌نژاد. ۱۳۹۰. تحلیل محتوایی و استادی مقالات فصلنامه تحقیقات زنان. زن: حقوق و توسعه (تحقیقات زنان) ۵ (۱): ۹۹-۱۱۱.

عبد‌خدا، هیوا، لیلا محمدی، و عبدالحسین بیگدلی. ۱۳۸۸. بررسی میزان تولیدات علمی کتابداری و اطلاع‌رسانی ایران بر مبنای مدارک موجود در پایگاه اطلاعاتی چکیده‌نامه کتابداری، اطلاع‌رسانی و فناوری اطلاعات (LISTA) در یک دهه اخیر (۱۹۹۹-۲۰۰۹). اطلاع‌شناسی ۳۰ (۸): ۲۳-۳۸.

عرفان‌منش، امین، و رضا بصیریان جهرمی. ۱۳۹۲. شبکه هم‌تألیفی مقالات منتشر شده در فصلنامه مطالعات ملی کتابداری و سازماندهی اطلاعات با استفاده از شاخص‌های تحلیل شبکه‌های اجتماعی. فصلنامه مطالعات ملی کتابداری و سازماندهی اطلاعات ۹۴: ۷۶-۹۶.

عصاره، فریده، منصوره صراطی شیرازی، و روح‌الله خادمی. ۱۳۹۳. بررسی شبکه هم‌تألیفی پژوهشگران ایران در حوزه داروشناسی و داروسازی در پایگاه وب آوساینس: ۲۰۰۰-۲۰۱۲. مدیریت سلامت ۱۷ (۵۶): ۳۳-۴۵.

عصاره، فریده، عبدالرضا نوروزی چاکلی، و مریم کشوری. ۱۳۸۹. هم‌نویسنده‌گی پژوهشگران ایران در نمایه‌های استادی علوم، علوم اجتماعی، هنر و علوم انسانی در پایگاه Web of Science در سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۶. علوم و فناوری اطلاعات ۲۵ (۴): ۵۷۳-۵۹۵.

عصاره، فریده، فرامرز سهیلی، عبدالحسین فرج‌پهلو، و عبدالحميد معرف‌زاده. ۱۳۹۱. بررسی سنجه مرکزیت در شبکه هم‌نویسنده‌گی مقالات مجلات علم اطلاعات. پژوهشنامه کتابداری و اطلاع‌رسانی ۲ (۲): ۱۸۱-۲۰۰.

فتحی، رحمت‌الله، فرشید دانش، و فرامرز سهیلی. ۱۳۹۰. بررسی وضعیت جهانی تولیدات علمی دانشگاه فردوسی مشهد در سال‌های ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۰ در وبگاه علوم (Web of Science) با هدف ترسیم نقشه علم این دانشگاه. پژوهشنامه کتابداری و اطلاع‌رسانی ۱ (۱): ۱۷۵-۱۹۶.

کریمی، رضا، و راضیه سلیمانی. ۱۳۸۷. تحلیل استادی فصلنامه علوم حدیث. علم حدیث ۴۰۰-۴۲۳: ۴۹-۵۰.

گراسمن، دیوید ا.، و افیر فریدر. ۱۹۹۸. بازیابی اطلاعات: الگوریتم‌ها و روش‌های اکتشافی. ترجمه جعفر مهراد و سارا کلینی. ۱۳۸۴. مشهد: انتشارات کتابخانه رایانه‌ای؛ شیراز: کتابخانه منطقه‌ای علوم و تکنولوژی

شیراز.

محمدی، مهدی، و امیر متقی دادگر. ۱۳۸۶. تحلیل استنادی مقاله‌های منتشرشده در ۳۰ شماره فصلنامه کتابداری و اطلاع‌رسانی بین سال‌های ۱۳۸۴-۱۳۷۶. *فصلنامه کتابداری و اطلاع‌رسانی* ۱۰ (۲): ۳۷-۷.

محمدی استانی، مرتضی، و داود اصغریور مهریانی. ۱۳۹۰. تحلیل استنادی مقالات فصلنامه روش‌شناسی علوم انسانی. *روش‌شناسی علوم انسانی* ۱۷ (۶۸): ۱۹۰-۱۶۹.

محمودی، زلیخا، و مریم اخوتی. ۱۳۸۷. تحلیل استنادی مقاله‌های پنج مجله علمی فارسی کتابداری و اطلاع‌رسانی بین سال‌های ۱۳۸۱ تا ۱۳۸۵. *علوم و فناوری اطلاعات* ۲۴ (۲): ۴۹-۶۴.

یوسفی، احمد، عباس گیلوری، و طبیه شهمیرزادی. ۱۳۹۱. بررسی کمی و کیفی مقالات Web of Science ISI نویسنده‌گان ایرانی در حوزه میکروب‌شناسی. *مجله میکروب‌شناسی پژوهشی ایران* ۶ (۹): ۵۹-۷۵.

Alarfaj, F., U. Kruschwitz, D. Hunter, & C. Fox. 2012. Finding the right supervisor: expert-finding in a university domain. In *Proceedings of the 2012 Conference of the North American Chapter of the Association for Computational Linguistics: human language technologies: student research workshop* (pp. 1-6). Association for Computational Linguistics.

Amati, G., & C. J. van Rijsbergen. 2002. Probabilistic models of information retrieval based on measuring the divergence from randomness. *ACM Trans. Inf. Syst.* 20 (4): 357-389.

Balog, K. 2008. People search in the enterprise. PhD thesis. University of Amsterdam.

_____, L. Azzopardi, & M. de Rijke. 2006. Formal models for expert finding in enterprise corpora. In *Proceedings of the 29th annual international ACM SIGIR conference on Research and development in information retrieval* (pp. 43-50). ACM. Seattle, Washington, USA.

Balog, K., M. de Rijke, & W. Weerkamp. 2008. Bloggers as experts. In *SIGIR '08: Proceedings of the 31st annual international ACM SIGIR conference on Research and development in information retrieval*. Singapore, Singapore.

Balog, K., Y. Fang, M. de Rijke, P. Serdyukov, & L. Si. 2012. Expertise retrieval. *Foundations and Trends in Information Retrieval* 6 (2-3): 127-256.

Bogers, T., K. Kox, & A. van den Bosch. 2008. Using citation analysis for finding experts in workgroups. In *Proc. DIR* (pp. 21-28). Maastricht, the Netherlands.

Efron, M. 2009. Finding expert authors in institutional repositories. *Proceedings of the American Society for Information Science and Technology*, 46 (1), 1-15.

Fang, H., & Zhai, C. 2007. Probabilistic models for expert finding. In *European Conference on Information Retrieval* (pp. 418-430). Springer, Berlin, Heidelberg.

Hirsch, J. E. 2005. An index to quantify an individual's scientific research output. *Proceedings of the National academy of Sciences of the United States of America* 102:16569-16572 : (46) .

Macdonald, C. 2009. The voting model for people search. Doctoral dissertation. University of Glasgow.

_____, & I. Ounis. 2006. Voting for candidates: adapting data fusion techniques for an expert search task. In *Proceedings of the 15th ACM international conference on Information and knowledge management* (pp. 387-396). ACM. Arlington, Virginia, USA.

_____. 2008. Key blog distillation: ranking aggregates. In *Proceedings of the 17th ACM conference on Information and knowledge management* (pp. 1043-1052). ACM. Napa Valley, California, USA.

Manning, C. D., P. Raghavan, & H. Schutze. 2009. *Introduction to Information Retrieval*. Cambridge: Cambridge University Press.

Mimno, D., & A. McCallum. 2007. Expertise modeling for matching papers with reviewers. In *Proceedings*

of the 13th ACM SIGKDD international conference on Knowledge discovery and data mining (pp. 500-509). ACM. San Jose, California, USA.

Neshati, M., S. H. Hashemi, & H. Beigy. 2014. Expertise Finding in Bibliographic Network: Topic Dominance Learning Approach. *Cybernetics, IEEE Transactions on cybernetics* 44 (12): 2646-2657.

Petkova, D., & W. B. Croft. 2008. Hierarchical language models for expert finding in enterprise corpora. *International Journal on Artificial Intelligence Tools* 17 (01): 5-18.

Sanderson. M. 2010. Test collection based evaluation of information retrieval systems. *Foundation and Trends in information retrieval* 4 (4): 247-375.

Turpin, A., & F. Scholer. 2006. User performance versus precision measures for simple search tasks. In *Proceedings of the 29th annual international ACM SIGIR conference on Research and development in information retrieval* (pp. 11-18). ACM. Seattle, Washington, USA.

Voorhees, E. M. 1999. TREC-8 Question Answering Track Report. In *Proceedings of the 8th Text Retrieval Conference* (Vol. 99, pp. 77-82.). Gaithersburg, Maryland, USA.

هاشم عطاپور

متولد ۱۳۶۲، دارای مدرک دکتری علم اطلاعات و دانش‌شناسی از دانشگاه تهران است. ایشان هم‌اکنون استادیار دانشگاه تبریز است. بازیابی اطلاعات، بازیابی تخصص و یافتن خبرگان با انتکاء به مدل‌های بازیابی اطلاعات، سنجش اثرگذاری آکادمیک و اجتماعی علم، و پیاده‌سازی مدیریت دانش از علایق پژوهشی وی است.

فاطمه فهیم‌نیا

متولد ۱۳۴۵، دارای مدرک دکتری علم اطلاعات و دانش‌شناسی از دانشگاه تهران است. ایشان هم‌اکنون دانشیار و مدیر گروه علم اطلاعات و دانش‌شناسی دانشگاه تهران است. حوزه مطالعات اقتصادی و مدیریت اطلاعات، آموزش علم اطلاعات، فراهم‌آوری و مطالعات کودکان از جمله علایق پژوهشی وی است.

